

XXXII.

Forslag til Lov

om

Forældelse af Fordringsrettigheder.

(Fremst i Folketinget den 9de Oktober 1896 af Justitsminister Rump.)

§ 1.

For saa vidt andet ikke har særlig Hjemmel i Lov, bortfalder en Fordringsrettighed som forældet, naar den ikke paatales som nedenfor bestemt inden Udløbet af den ved Bestemmelserne i denne Lov hjemlede Frist.

Forældelsesfristens Udløb medfører ikke Bortfald af Tilbageholdelsesret eller Panteret. Dog bortfalder kontraktmæssigt Underpant i Løsøre, medmindre saadan Panteret haves i registreret Stib eller Stibspart eller i Løsøre, der som Tilbehør lovlig er indbefattet under Pantsætning af fast Ejendom. Ligeledes bortfalder enhver anden Panteret end Haandpanteret, naar den haves for nogen saadan Fordring, som omhandles i § 3 Nr. 3, eller ifølge Stadesløsbrev, der er meddelt for muligt indtrædende Gældsansvar.

Rettighed, der hviler som vedvarende Ejendomsbyrde paa fast Ejendom, bortfalder ikke efter nærværende Lov.

§ 2.

3 thyve Aar forældes:

- 1) Fordring ifølge tinglæst Obligation, hvorved der for en bestemt angiven Pengesum er givet Pant i fast Ejendom, samt Fordring efter tinglæst Stifteekstrakt;
- 2) Fordring paa Bank eller Sparekasse i Anledning af Midler, som deri ere indsatte eller givne i Forvaring eller til haandsaaet Pant; som Bank anses enhver, der ifølge Anmeldelse til Handelsregisteret driver Bankforretning;
- 3) Fordring paa Livrente og lignende Fordring, som bestaar i Ret til med visse Mellemrum at fordre en Ydelse, der ikke er at betragte som Afdrag paa en skyldig Hovedstol.

§ 3.

3 tre Aar forældes:

- 1) Fordring, som støttes paa Overenskomst om Salg eller anden Overdragelse af Varer eller andet Løsøre, der ikke er afhændet som Tilbehør til fast Ejendom,